15/04/2019

Πως να προετοιμαστούμε να υποδεχθούμε το Πάσχα

/ Ορθόδοξες Προβολές

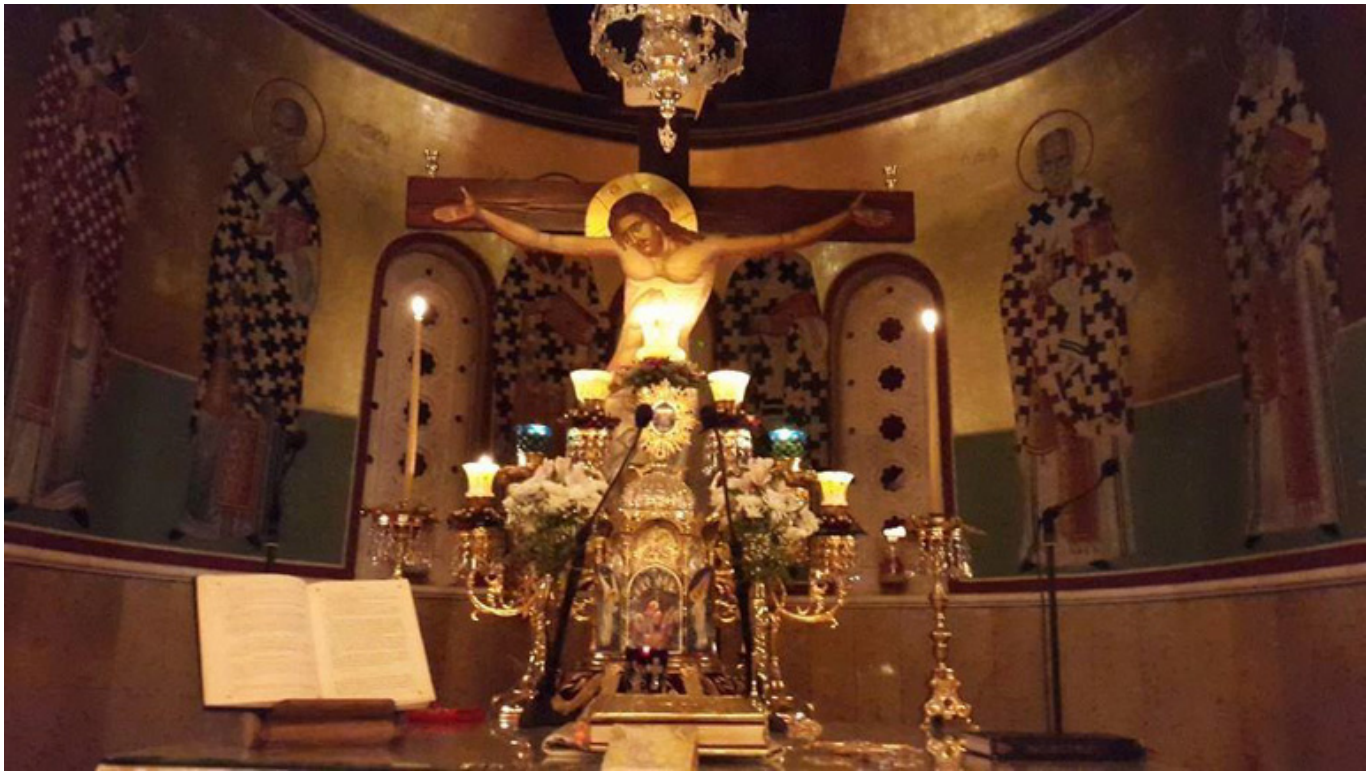

Όσο ισχυρότερο είναι μέσα μας το Πνεύμα, τόσο ευκολότερα ξεχνούμε κάθε πληγή και συγχωρούμε κάθε προσβολή πού μας προκλήθηκε από τον αδελφό, και τόσο πλουσιότερα θα ξεχύνεται σε μας η χαρά της αιώνιας ζωής. Η αυτοεξουθένωση είναι μεγάλη πνευματική πράξη μπροστά στον Θεό. Ο Ίδιος ο Κύριος κένωσε τον Εαυτό Του.

Διαβάζουμε λοιπόν στον πατέρα Σιλουανό τα λόγια: «η χάρη κατοικεί στους ελαχίστους»και όχι στους ανωτέρους. Έτσι έδωσε σε αυτόν ο Κύριος να γνωρίσει: «Όσο περισσότερο ταπεινώνεται ο άνθρωπος, τόσο περισσότερο αναλαμβάνει τον αγώνα της κενώσεως, τόσο υψηλοτέρα ανεβαίνει μπροστά στον Θεό, και τόσο περισσότερο γίνεται ικανός να προσλάβει τη μεγάλη χάρη».

Θα ήταν αφελές να σκεφτούμε ότι η συγκέντρωσή μας στον τόπο αυτό είναι ανθρώπινο έργο. Ο Ίδιος ο Κύριος μας συγκέντρωσε. Και εφόσον μας συγκέντρωσε ο Κύριος, ας μιμηθούμε τον Γέροντα Σιλουανό. Αυτός, κατά τις εορτάσιμες ημέρες στην αρχή της μοναχικής του ζωής, υπηρετούσε τους πατέρες και τους αδελφούς στην τράπεζα, και σκεφτόταν γιά την τόσο μεγάλη ευτυχία που του δόθηκε: «να

διακονεί αυτούς που αγαπά ο Κύριος».

Μια φορά μάλιστα, όπως γράφει, διακονώντας τους αδελφούς στην τράπεζα γεύθηκε για δεύτερη φορά τη χάρη της εμφανίσεως του Κυρίου. Επειδή όμως, σύμφωνα με τον πνευματικό νόμο, στις υψηλές αυτές καταστάσεις δεν μπορεί να αντέξει το ανθρώπινο σώμα, δίνονται μία ή το πολύ δύο φορές κατά τη διάρκεια της ζωής, και έπειτα παραμένουν ως μνήμη και ως γνώση (με τη μορφή ανάμνησης) μέσα μας.

Στην πραγματικότητα όμως η δύναμη της χάριτος αποχωρεί. Ο όσιος Μακάριος ο Μέγας έλεγε ότι η άρση της χάριτος είναι αναγκαία, για να συνεχίσει ο άνθρωπος την επίγεια ζωή και δραστηριότητά του.

Όλοι σας με ακούσατε με Αγάπη. Προσπαθήστε όμως να εκπληρώσετε όλα αυτά πού σας είπα κατά τη Νηστεία αυτή. Γιατί λέω «κατά τη Νηστεία αυτή»; Το λέω, γιατί κατά παράδοξο τρόπο τώρα επικρατεί τεταμένη ατμόσφαιρα στον κόσμο. Και οι πιστοί και οι άπιστοι έχουν συνεχώς στο στόμα τους τους λόγους «αποκάλυψη», «αποκαλυπτικά γεγονότα», «αποκαλυπτικές προσδοκίες».

Με ποιά μορφή θα έρθει το τέλος δεν γνωρίζουμε ακόμη. Αλλά εφέτος η ένταση είναι μεγαλύτερη από πριν. Ας προσπαθήσουμε τη Νηστεία αυτή να την κάνουμε νηστεία πάλης για εκείνο πού σας παρακάλεσα: γιά την ενότητα, πού θα είναι ενότητα κατ’ εικόνα της Αγίας Τριάδος.

Γιατί η προσευχή του Ιησού Χριστού προς τον Πατέρα, μόλις πριν από τον θάνατό Του στον Γολγοθά, περιέκλειε μέσα της το αίτημα, η ενότητα πού υπάρχει στο Είναι του Ίδιου του Θεού να δοθεί σε μας; Διότι αυτό αποτελεί την ύψιστη μορφή θεώσεως του ανθρώπου.

Είναι αφελές, ωστόσο, να σκεφτόμαστε ότι μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς πόνο, χωρίς σταύρωση. Με τα μεγάλα παθήματα, την υπομονή όλων των εξουθενώσεων και όλων των αδικιών, κερδίζουμε τη δωρεά της χάριτος, της αγάπης εκείνης πού αγκαλιάζει τα πάντα. Και τότε θα γνωρίζουμε τον Θεό «καθώς έστι», δηλαδή ως «Αγάπη».

Αυτό λοιπόν πρέπει να ζήσουμε. Θα μπορούσα να σας μιλήσω εκτενέστερα για το εξής παράδοξο φαινόμενο: οι άνθρωποι δεν προσέχουν τα δικά τους λάθη και κρίνουν τους άλλους. Με τον τρόπο αυτό καταστρέφεται η ενότητα.

Φυλαχθείτε από κάθε λογισμό εναντίον των αδελφών, γιατί κάθε τέτοιος λογισμός προκαλεί ρωγμή στον τοίχο της Μονής μας. Το είπαμε αρκετές φορές. Αυτό δεν είναι καθόλου μικρό πράγμα! Επειδή, όταν σκεφτόμαστε το κακό γιά κάποιον και

ύστερα βγαίνουμε από το κελί μας και τον συναντούμε, τα ίχνη της κακής αυτής σκέψεως ενεργούν.

Και τότε ο άλλος, εξαιτίας αυτού του φαινομένου, ανταποκρίνεται με αντίστοιχο τρόπο. Και ποτέ δεν είναι δυνατόν να γνωρίσουμε ποιος «άρχισε» πρώτος. Γι` αυτό και προσευχόμαστε: «Δώρησαί μοι του οράν τα εμά πταίσματα». Η απουσία της θεωρίας αυτής κάνει τον κάθε άνθρωπο να σκέφτεται ότι έχει δίκαιο και να μη διακρίνει τα δικά του λάθη.

Αυτό το κάνουν ακόμη και οι αρχιερείς και όλοι εμείς. Γι' αυτό φυλαχθείτε από κάθε κακή σκέψη όταν είστε στο κελί σας, και τότε το «σπίτι μας» θα μένει ακλόνητο και θα κερδίσουμε τη σωτηρία μας. Αν όμως συγχωρούμε τις δικές μας αμαρτίες χωρίς να κατανοούμε τον αδελφό, τότε όλα θα καταστραφούν.

Πρόσφατα με επισκέφτηκε κάποιος νέος άνθρωπος πού ήρθε σε σύγκρουση με τη γυναίκα του. Αυτοί έχουν δύο παιδιά. Του είπα: «Ταπεινώσου, και τότε θα αποφύγουμε την τραγική διάλυση της οικογένειας. Και τα μικρά παιδιά θα σωθούν από την τραγική μορφή ζωής πού υφίστανται τα παιδιά των οποίων οι γονείς είναι χωρισμένοι».

Το ίδιο ισχύει και στη δική μας οικογένεια: θα αποφεύγουμε σαν φωτιά, σαν δηλητηριώδες φίδι, κάθε ίχνος διασπάσεως. Θα οικοδομήσουμε τη ζωή μας έτσι, ώστε πραγματικά να σωζόμαστε και να αφομοιώσουμε εκείνο το δώρο του Θεού πού έχουμε με την πνευματική μας ελευθερία, να συναχθούμε δηλαδή και να ζήσουμε ως μία οικογένεια.

Μιλώ ενώ πονά η καρδιά μου και πολλά από τα λόγια μου ίσως είναι αδέξια. Ωστόσο όμως, ακούτε ό,τι σας λέω και θα δείτε αγαθούς καρπούς στη ζωή σας. Ο όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ έλεγε: «Απόκτησε ειρήνη και γύρω σου θα σωθούν χιλιάδες». Είμαστε είκοσι έξι άνθρωποι. Συνεπώς, αν ο Θεός μας βοηθήσει να νικήσουμε τα πάθη μας εδώ, και αν με τον τρόπο αυτό ο καθένας σώσει χίλιους, τότε είκοσι έξι χιλιάδες άνθρωποι θα μπουν στον Παράδεισο.

(Αρχιμανδρίτου Σωφρονίου (Σαχάρωφ):
«Οικοδομώντας τον Ναό του Θεού μέσα μας και στους αδελφούς μας»,
τόμος Β, Ιερά Σταυροπηγιακή Μονή Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ Αγγλίας)